

DE KUSTBAROMETER

Door “indicatoren” of graadmeters in beeld te brengen, proberen wij te achterhalen of het kust- en Nederlands-Vlaamse Schelde-beleid voldoende aandacht schenken aan mens, natuur en economische ontwikkeling.

DE VRAAG:

Is er een afvalprobleem aan de kust?

DE INDICATOR:

Restafval

WAT IS HET BELANG VAN DEZE INDICATOR VOOR KUSTBEHEER?

“Vlamingen zijn kampioen in sorteren” was onlangs nog te lezen in de krant. Bijna drie kwart van het geproduceerde afval wordt hergebruikt, gerecycleerd of gecomposteerd. Toch verdwijnt er jaarlijks aan de kust meer dan 56.307 ton afval in de afvalzak. Het uiteindelijk verwijderen van die afvalstoffen, vaak via verbranden, heeft een grote impact op het milieu. Er is een verlies aan grondstoffen en energie, en het verbranden zorgt voor een uitstoot van al dan niet verontreinigde stoffen in de bodem, het water en de lucht. De Vlaamse

overheid streeft ernaar zoveel mogelijk afval te voorkomen of selectief in te zamelen en te sorteren.

WAT ZIJN DE RESULTATEN? WAAROM DIT RESULTAAT?

De kustgemeentes legden al een lange weg af inzake de reductie van restafval. In 1994 produceerden de kustgemeentes gemiddeld nog 462 kg restafval per inwoner. In 2010 was dit cijfer meer dan gehalveerd en gedaald tot 219 kg. Toch ligt dit cijfer voor 2010 nog ver boven het West-Vlaamse en Vlaamse gemiddelde, met respectievelijk 173 kg en 150 kg per inwoner. De Vlaamse overheid streeft ernaar om, samen met de kustgemeentes, de hoeveelheid restafval zo laag mogelijk te houden. Zeker aan de kust lijkt de langetermijndoelstelling om in 2010 slechts 150 kg restafval per inwoner te produceren, nog buiten bereik.

Dat het cijfer aan de kust hoger ligt dan in de rest van West-Vlaanderen is mede toe te schrijven aan het toerisme. Hierdoor is er een verhoogde huisvuilproductie in de zomermaanden en hebben de kustgemeentes het moeilijk om de doelstellingen inzake preventie, selectieve inzameling en eindverwerking te halen. Om de invloed van het toerisme op de afvalproductie enigszins in rekening te brengen, krijgen de

kustgemeentes correctiefactoren toegekend. Deze correctiefactor is een raming van de toeristische impact. Dit cijfer houdt rekening met het leeftijdsprofiel van de bevolking en met het aandeel aan appartementen. Na het toepassen van de correctiefactoren voldoen alle kustgemeentes aan de doelstelling van maximaal 180 kg restafval per inwoner.

WAT BRENGT DE TOEKOMST?

Door een beleid dat gericht is op preventie van afvalstoffen, hergebruik, recyclage en composteren, zijn de kustgemeentes er de afgelopen decennia in geslaagd om de hoeveelheid restafval te halveren.

Een strengere toegangscontrole op het containerpark, samen met een strenger toezicht op de grofvalcontainer zorgden reeds voor een afname van de hoeveelheid grofval tot op het Vlaamse gemiddelde. De komende jaren zal verder gefocust worden op de afname van de hoeveelheid huisvuil. Het werken met gedifferentieerde tarieven stimuleert de burgers om afval te voorkomen en beter te selecteren. Hierbij moet er gestreefd worden naar een optimale instrumentenmix van sensibilisatie, informatie, aanbod van faciliteiten, tarifiering en handhaving.

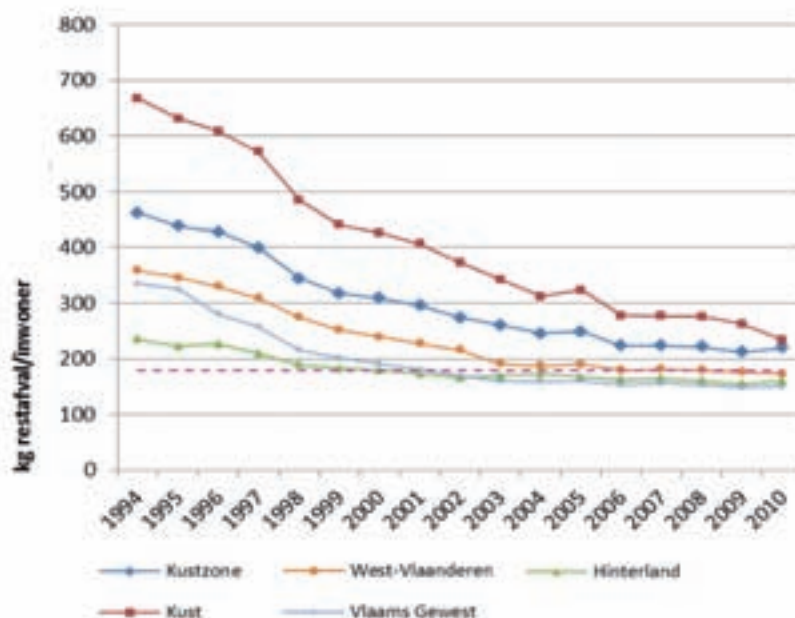
Hannelore Maelfait

Kg restafval per inwoner, niet gecorrigeerde cijfers 2010

- minder dan 180 kg / inwoner (streefwaarde vanaf 2010)
- tussen 180 en 200 kg / inwoner (streefwaarde tot 2010)
- tussen 200 en 250 kg / inwoner
- tussen 250 en 300 kg / inwoner
- meer dan 300 kg / inwoner

● Gemeenten die met behulp van de correctiefactor voldoen aan de streefwaarde

■ Door de specifieke kenmerken van de kust, is de hoeveelheid restafval per inwoner hier hoger dan in de rest van Vlaanderen (zie kaartje: kg restafval per inwoner; niet gecorrigeerde cijfers 2010). Anderzijds blijkt uit de evolutie van het restafvalcijfer voor de periode 1994-2010 dat ook de kustgemeentes er in geslaagd zijn de hoeveelheid restafval drastisch te reduceren (OVAM)